

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: O. D., nar. X
st. přísl. X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4 – Nusle

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívající ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu ze dne 21. 10. 2024, zaevidovanou pod č. j. OAM-0406739/DO-2024, jako nepřijatelnou,

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající v tom, že žalobci vrátil dne 21. 10. 2024, zaevidovanou pod č. j. OAM-0406739/DO-2024, jako nepřijatelnou, **byl nezákonný**.
- II. Žalovanému **se zakazuje** pokračovat v porušování žalobcových práv a **přikazuje se** mu, aby obnovil stav před vrácením žalobcovy žádosti o dočasnou ochranu ze dne 21. 10. 2024, zaevidovanou pod č. j. OAM-0406739/DO-2024.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 85 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce je občanem Ukrajiny. V České republice dne 21. 10. 2024 požádal o dočasnou ochranu ve smyslu zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Lex Ukrajina“). Tuto žádost však žalovaný označil jako nepřijatelnou, neboť žalobce získal dočasnou nebo mezinárodní ochranu v jiném členském státě Evropské unie (v Rumunsku). Nepřijatelnost vyznačil přímo v tiskopisu žádosti.
2. Žalobce se podanou žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by soud konstatoval, že zásah žalovaného spočívající v tom, že mu dne 21. 10. 2024 vrátil žádost o dočasnou ochranu jako nepřijatelnou, byl nezákonný. Zároveň požaduje, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v porušování jeho práv, a přikázal žalovanému, aby obnovil stav před vrácením žádosti o dočasnou ochranu.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

3. **Žalobce** v podané žalobě uvedl, že na Ukrajině pobýval před vypuknutím války. Na území Ukrajiny pracoval jako řidič nákladního vozu a často tak cestoval do zahraničí. Těžiště jeho života však bylo na Ukrajině, kde se i dne 24. 2. 2022 nacházel a neměl v té době udělené pobytové oprávnění v žádné jiné zemi. Od 17. 3. 2021 do 9. 1. 2022 a následně od 10. 8. 2022 do 9. 1. 2023 měl udělené dlouhodobé vízum v Polsku. Území Ukrajiny opustil dne 10. 9. 2024 tím, že přeplaval řeku Dunaj. Rumunská policie mu automaticky udělila dočasnou ochranu, které se však dne 30. 10. 2024 (po dni tvrzeného nezákonného zásahu) na rumunském velvyslanectví vzdal.
4. Žalobce považuje postup žalovaného dle § 5 odst. 2 Lex Ukrajina, který vylučuje soudní přezkum, za rozporný s právem na účinnou právní ochranu, jak ji zakotvuje čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 29 směrnice o dočasné ochraně¹. Žalobce má za to, že ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) a d) Lex Ukrajina je v rozporu s čl. 28 směrnice o dočasné ochraně. Žalobce spadá do kategorie osob dle čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí Rady². Prokázání státní příslušnosti [nebo mezinárodní ochrany udělené na Ukrajině], pobytu na Ukrajině a případně rodinné vazby jsou dostatečné k okamžité registraci osoby k dočasné ochraně. Směrnice o dočasné ochraně (čl. 28 směrnice) nezná jako důvod pro vyloučení přístupu cizince k dočasné ochraně „podání žádosti o dočasnou ochranu v jiném členském státě“.
5. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že postupoval v souladu se zákonem, když vyhodnotil žádost žalobce o dočasnou ochranu jako nepřijatelnou, neboť žalobce k žádosti doložil, že disponuje dočasnou ochranu udělenou mu v jiném členském státě.
6. Žalovaný uvedl, že převažující judikatura krajských soudů považuje § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina za rozporný s právem Evropské unie. S tímto však žalovaný nesouhlasí. Jakožto správní orgán musí postupovat dle platné a účinné právní úpravy. Není zjevné, že by tato úprava byla v rozporu s mezinárodní smlouvou. Tato otázka není ani *l'acte clair* a ani *l'acte*

¹ Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími

² Rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana, kterými je Česká republika vázána

éclairé. Je tomu tak proto, že existují i rozhodnutí krajských soudů, ze kterých vyplývá závěr o souladnosti právní úpravy s právem Evropské unie (např. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 12. 2023, č. j. 63 A 38/2023-49). I Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 Azs 178/2022-46, neshledal, že by institut nepřijatelnosti žádosti o dočasnou ochranu z důvodu podle § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina byl rozporný s jakýmkoliv ustanovením směrnice o dočasné ochraně. Nejvyšší správní soud pod tíhou většinové judikatury krajských soudů vznesl předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie stran souladu ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) a d) Lex Ukrajina s právem Evropské unie, a to usnesením ze dne 30. 11. 2023, č. j. 8 Azs 93/2023-37. Žalovaný navrhl, aby Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) přerušil právě posuzované řízení do zodpovězení položené otázky Soudním dvorem Evropské unie.

7. K rozporu s právem Evropské unie žalovaný uvádí, že směrnice o dočasné ochraně vůbec nepředpokládá, že by osoba, které byl přiznán status osoby požívající dočasné ochrany v jednom členském státě, mohla tentýž status získat i v jiném členském státě. Cizinci sice mají právo vybrat si členský stát, ve kterém o udělení dočasné ochrany požádají, cílem směrnice vyplývajícím z jejího recitálu ale není, aby žadatelé požívali nebo žádali o dočasnou ochranu ve více členských státech a tím zbytečně, případně účelově, vyčerpávali kapacity a zdroje členských států. Jedním ze smyslů směrnice o dočasné ochraně bránit druhotnému pohybu osob, avšak nemá zabránit tomu, aby držitelé dočasné ochrany požádali o azyl.
8. Oprávnění získat pobytový status z titulu dočasné ochrany v různých členských státech specificky upravují pouze články 15 a 26 směrnice o dočasné ochraně. A to v situaci, kdy je členům jedné rodiny udělena dočasná ochrana v různých členských státech nebo v případech přerozdělování (přemístění) osob požívajících dočasnou ochranu mezi členskými státy za předpokladu souhlasu obou těchto států. V obou těchto případech se předpokládá předchozí dohoda členských států na přemístění držitele dočasné ochrany a jeho souhlas (v případě České republiky a Rumunska žádná taková dohoda neexistuje). Mohla-li by si každá osoba požívající dočasnou ochranu požádat a získat o dočasnou ochranu i v jiném členském státě, byla by ustanovení čl. 15 a 26 směrnice o dočasné ochrany zcela zbytečná.
9. Dohoda států, že nebudou aplikovat článek 11 směrnice o dočasné ochraně znamená, že členské státy nebudou držitele dočasné ochrany v jiném členském státě, který neoprávněně pobývá na jejich území, aktivně přemísťovat či předávat do členského státu, který mu povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany vydal. Nic dalšího z ní ovšem nelze dovodit.
10. Článek 28 směrnice o dočasné ochraně dopadá na jinou skupinu osob, než ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina, které dopadá na ty osoby, které již držiteli dočasné ochrany v jiném členském státě jsou, tedy z dočasné ochrany vyloučení nejsou a ani nebyli.

III. Posouzení žaloby

11. Městský soud v souladu s § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal popsany skutkový děj. Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí (§ 87 odst. 1 část věty před středníkem s. ř. s.). O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce v podané žalobě označil přílohy, které však nenavrhl k provedení důkazem. Ve věci podstatné skutečnosti plynou z předloženého správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1.

2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Pro rozhodnutí městského soudu je podstatná toliko žádost žalobce o udělení dočasné ochrany, kterou předložil žalobce v žalobě a je součástí i předloženého správního spisu. Dokument, kterým žalobce prokazoval vzdání se rumunské dočasné ochrany, není dle soudu pro věc podstatný a žalovaný tuto skutečnost ve vyjádření k žalobě (v části týkající se předběžného opatření) nespороval a naopak připustil.

12. Mezi žalobcem a žalovaným nebyl rozpor o rozhodném skutkovém stavu věci, tj. ve věci nebylo sporné, že žalobce je občanem Ukrajiny, kde se i dne 24. 2. 2022 nacházel, po vypuknutí války mu byla udělena dočasná ochrana v Rumunsku a následně dne 21. 10. 2024 požádal o udělení dočasné ochrany v České republice. Ve věci zůstává sporné pouze právní posouzení jednání žalovaného, jímž vrátil žádost žalobce a označil ji za nepřijatelnou z důvodu, že žalobce již dříve obdržel dočasnou ochranu v jiném členském státě EU.
13. Městský soud uvádí, že shodnou právní otázkou se již zabýval několikrát, jak ostatně uvedl i žalovaný. Soud neshledává důvod od svých závěru ustoupit (a to přes zevrubnou argumentaci žalovaného), a proto bude vycházet zejména ze svých nedávných rozsudků ze dne 27. 4. 2023, č. j. 11 A 80/2022-79, ze dne 31. 8. 2023, č. j. 6 A 77/2022-52, ze dne 11. 1. 2024, č. j. 14 A 167/2023-29, ze dne 11. 1. 2024, č. j. 14 A 168/2023-29, ze dne 29. 1. 2024, č. j. 5 A 7/2024-14, ze dne 11. 6. 2024, č. j. 5 A 47/2024-38, ze dne 31. 10. 2024, č. j. 10 A 5/2024-51, nebo ze dne 29. 11. 2024, č. j. 5 A 99/2024-32. Namítá-li žalovaný, že v judikatuře krajských soudů existuje rozpor, soud poznamenává, že dle § 12 odst. 1 s. ř. s. je primárním úkolem Nejvyššího správního soudu, aby sjednocoval judikaturu krajských soudů.
14. Městský soud na úvod poznamenává, že přestože § 5 odst. 2 Lex Ukrajina vylučuje ze soudního přezkumu vrácení nepřijatelné žádosti cizinci, Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 Azs 178/2022-46, konstatoval vyluku soudního přezkumu z důvodu § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina (jako je i v nyní posuzované věci) za nesouladnou s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod i čl. 29 směrnice o dočasné ochraně.
15. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (k tomu více viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).
16. V této věci má soud za to, že jsou splněny první, druhá a pátá podmínka, neboť vrácení žádosti o dočasnou ochranu žalobci pro nepřijatelnost představuje přímý zásah do jeho práv, a to bez ohledu na to, že mu již byla dočasná ochrana udělena v jiném členském státě Evropské unie. Jedná-li se o hodnocení předmětného úkonu, zde lze vyjít z existující judikatury, podle které bránění v podání žádosti či její nepřijetí mohou představovat nezákonný zásah (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016-52, č. 3601/2017 Sb. NSS). Čtvrtá podmínka výše uvedeného testu je tedy taktéž splněna.
17. Zbývá tedy posoudit, zda žádost o dočasnou ochranu byla žalobci vrácena jako nepřijatelná v souladu s právními předpisy či nezákonně.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

18. Ustanovení směrnice o dočasné ochraně má přímý účinek za předpokladu i) marného uplynutí lhůty pro transpozici směrnice, ii) dostatečné jasnosti a bezpodmínečnosti daného ustanovení a iii) skutečnosti, že přímou aplikací směrnice nedojde k uložení povinností jednotlivci (srov. shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2019, č. j. 2 Azs 113/2019-24, bod [23]).
19. Transpoziční lhůta uplynula v případě směrnice o dočasné ochraně 31. 12. 2002 (čl. 32 odst. 1 směrnice). Směrnice o dočasné ochraně povinnost jednotlivci neukládá. První a třetí podmínka jsou tedy splněny. Soud se proto dále zabýval tím, zda ze směrnice vyplývá dostatečně jasná úprava, která by vylučovala nepřijetí žádosti dle § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina.
20. Pokud se jedná o dostatečnou jasnost a bezpodmínečnost směrnice, v této otázce soud pro stručnost odkazuje na své závěry vyslovené v již citovaném rozsudku městského soudu sp. zn. 11 A 80/2022 (kapitola 4.3.2, body [57] až [70]). V tomto rozsudku soud uvedl, že směrnice o dočasné ochraně neupravuje možnost členského státu nepřijmout žádost o dočasnou ochranu z důvodu, že o ni žadatel požádal v jiném členském státě. Možnost vyloučit určitou osobu z poskytnutí dočasné ochrany upravuje pouze čl. 28 směrnice o dočasné ochraně. Z výčtu důvodů uvedených v čl. 28 odst. 1 směrnice nevyplývá, že by šlo o výčet demonstrativní. Jde přitom o výjimku z pravidla, že členské státy poskytnou povolení k pobytu osobám, na které se vztahuje prováděcí rozhodnutí (čl. 8 odst. 1 a čl. 5 směrnice), a proto ji je třeba vykládat restriktivně. Vzhledem k tomu, že směrnice v žádném ustanovení neumožňuje rozšiřovat důvody pro vyloučení osob z poskytnutí dočasné ochrany, má soud za to, že výčet v čl. 28 směrnice je taxativní.
21. Městský soud souhlasí i s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 6. 2023, č. j. 57 A 20/2023-66, kde soud uvedl, že „*se v zásadě flexibilní možnosti stěhování mezi členskými státy počítá rovněž Evropská komise, která ve „Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě: Dočasná ochrana osob prchajících před agresivní válkou Ruska proti Ukrajině: ohlédnutí po roce“ ze dne 8. 3. 2023, COM (2023) 140 final, pod bodem 6.1 uvádí: „Solidarita je určujícím prvkem reakce EU na ruskou agresi vůči Ukrajině, zejména pokud jde o rozhodnutí členských států upustit od uplatňování článku 11 směrnice o dočasné ochraně, což osobám požívajícím dočasnou ochranu v jednom členském státě usnadňuje možnost přestěhovat se do jiných členských států, aby mohly požívat dočasnou ochranu tam. To umožnilo plynulost dalších pohybů v EU, což pomohlo snížit tlak na vnitrostátní přijímací systémy těch členských států, které hraničí s Ukrajinou, a snížit formality týkající se přemísťování, čímž se nástroj uplatňuje ještě snáze.“* Shodně plyne i z odpovědi Komise na často kladené otázky ve vztahu k institutu dočasné ochrany (FAQ)³: „[...] pokud je osoba registrována v jednom členském státě (například ČS1) a následně se přestěhuje do jiného členského státu (ČS2), členský stát, kam se přestěhuje (ČS2), je povinen této osobě poskytnout všechna práva stanovená směrnicí o dočasné ochraně, včetně registrace dotyčné osoby a následného vydání povolení k pobytu. Osoba bude využívat práva ve druhém členském státě (ČS2). Povolení k pobytu vydané v prvním členském státě (ČS1) a s ním spojená práva musí v prvním členském státě zaniknout a být zrušena v souladu se smyslem článků 15 odst. 6 a čl. 26 odst. 4 směrnice o dočasné ochraně.“⁴ Soud si je vědom

³ Dostupné zde: https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/common-european-asylum-system/temporary-protection_en

⁴ Překlad provedl městský soud. V originále: *[...] if a person is registered in one Member State (for example MS1) and subsequently moves to another MS (MS2), the Member State where s/he moves to (MS2) has to provide the person with all the rights foreseen in the TPD, including registering the person concerned and subsequently providing*

toho, že sdělení Komise a i dokument s odpověďmi na často kladené otázky ke směrnici o dočasné ochraně není formálním pramenem práva a jde pouze o názor Komise, nicméně podobné unijní dokumenty představují tzv. *soft law* a mohou sloužit jako jeden z doplňujících zdrojů při interpretaci unijního práva (srov. např. rozsudek kasačního soudu ze dne 9. 12. 2015, č. j. 4 Azs 228/2015-40, bod 50). Judikatura Soudního dvora dokonce soudům členských států ukládá povinnost brát existující *soft law* v potaz (srov. např. rozsudek Soudního dvora z 25. 3. 2021, C-501/18, BT, bod [80] a judikatura tam citovaná).

22. Důvodem nepřijatelnosti žalobcovy žádosti proto nemohlo být to, že o dočasnou ochranu požádal, resp. ji dříve získal v Rumunsku. Takový důvod nepřijatelnosti je v rozporu se směrnicí o dočasné ochraně. Ani argumentace, že na žalobce nelze pohlížet jako na vysídlenou osobu, protože mu byl přiznán status osoby požívající dočasné ochrany v jiné členské zemi, není správná. Definici vysídlené osoby obsahuje čl. 2 písm. c) směrnice a je zcela nezávislá na tom, zda taková osoba má či měla přiznanou dočasnou ochranu v nějakém členském státě. Stále se nemůže vrátit do země původu za bezpečných a trvalých podmínek. To určuje její status vysídlené osoby (srov. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2023, č. j. 41 Az 28/2023-42, a ze dne 14. 3. 2024, č. j. 62 A 14/2024-37).
23. Také podle městského soudu platí, že občan Ukrajiny by měl mít v jeden moment udělenou dočasnou ochranu pouze v jednom členském státě. Nicméně v praxi se to má projevit tak, že se může přemístit do jiného členského státu a požádat o ochranu tam. Dočasná ochrana udělená v původním státě by tím měla zaniknout (srov. zejména rozsudek městského soudu ze dne 16. 12. 2024, č. j. 5 A 80/2024-59, a tam citovanou judikaturu). Tím je také zajištěno, aby žadatel nepožíval výhod plynoucích z dočasné ochrany ve více členských státech současně, což odpovídá účelu směrnice o dočasné ochraně.
24. Soud uzavírá, že směrnice o dočasné ochraně je postavena na konstrukci, že členské státy mohou být vůči vysídleným osobám vstřícnější, nemohou však stanovit těmto osobám podmínky méně příznivé. Takovou nepovolenou situaci představuje zavedení institutu nepřijatelnosti dle § 5 odst. 1 písm. c) a d) Lex Ukrajina, neboť žadatelům stanoví směrnicí nepředpokládaný důvod pro možnost požádat o dočasnou ochranu. Taková úprava je v rozporu se směrnicí o dočasné ochraně, která má v tomto případě přímý účinek, který vylučuje postup podle § 5 odst. 1 písm. c) a d) Lex Ukrajina. Proto soud toto ustanovení neaplikoval.
25. Žalovaný tím, že žalobci vrátil jeho žádost o dočasnou ochranu pro nepřijatelnost, zasáhl do práv žalobce nezákonným způsobem.
26. Jak již soud uvedl výše, pro posouzení nynější věci není dle městského soudu rozhodné, zda žalobce disponoval či již nikoliv dočasnou ochranou i v jiném členském státě. I kdyby dočasnou ochranou udělenou mu v Rumunsku stále disponoval (soud opakuje, že žalobce tvrdí, že se jí vzdal a žalovaný toto nerozporuje, resp. takovou skutečnost připustil), i tak by byl oprávněn požádat o dočasnou ochranu v České republice a žalovaný by ji nemohl pro nepřijatelnost vrátit. Byl-li žalobce oprávněn požádat o dočasnou ochranu i v takové situaci, o to více byl oprávněn o dočasnou ochranu v České republice požádat za situace, kdy již dočasnou ochranou v Rumunsku nedisponuje. Poznamenal-li žalovaný ve svém vyjádření k žalobě (v části týkající se předběžného opatření), že žalobcovo vzdání se rumunské dočasné

him/her with a residence permit. The person will benefit from the rights in the second Member State (MS2). The residence permit issued in the first Member State (MS1) and the ensuing rights must expire and be withdrawn in the first Member State, in accordance with the spirit of Articles 15(6) and 26(4) of the TPD.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

ochrany považuje za zneužití práva, soud uvádí, že tato skutečnost nebyla žalovaným uvedena jako důvod vrácení žádosti. Tato argumentace žalovaného se míjí s předmětem řízení (zneužití práva není ani zákonným důvodem pro nepřijatelnost žádosti o dočasnou ochranu). Kvůli zneužití práva by žalovaný teoreticky mohl zamítnout žádost o dočasnou ochranu, avšak teprve po provedení správního řízení, v němž by žádost věcně přezkoumal (viz i rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 9. 2023, čj. 77 A 30/2023-68, bod [82], nebo ze dne 12. 6. 2023, čj. 55 A 12/2023-95, bod [89]). Zneužitím dočasné ochrany přitom není pouhá skutečnost, že cizinec postupně požádá o dočasnou ochranu v různých členských státech (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2024, č. j. 10 Azs 151/2024-28, bod [33]).

27. Soud pro úplnost uvádí, že žalobce v podané žalobě tvrdil, že těžištěm jeho života byla v době vypuknutí války Ukrajina. Toto žalovaný ve vyjádření k žalobě nijak nerozporuje. Soud tak nemá důvod o daném pochybovat. K posouzení postavení cizince ve smyslu § 3 Lex Ukrajina z důvodu uděleného předchozího polského víza viz rozsudek městského soudu ze dne 30. 9. 2024, č. j. 5 A 83/2024-32. K tomuto rozsudku nicméně soud dodává, že v nyní posuzované věci narozdíl od daného rozsudku žalobce nedisponoval platným vízem jiného členského státu v době vypuknutí války.
28. Žalovaný navrhl, aby soud řízení o žalobě přerušil do rozhodnutí Soudního dvora EU o předběžné otázce, kterou mu předložil Nejvyšší správní soud v řízení vedeném pod sp. zn. 8 Azs 93/2023. V dané věci se Nejvyšší správní soud táže, zda směrnice o dočasné ochraně brání takové vnitrostátní právní úpravě, podle které je nepřijatelná žádost o povolení k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany, jestliže cizinec požádal o povolení k pobytu v jiném členském státě nebo jestliže mu bylo povolení v jiném členském státě již uděleno.
29. Podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. *předseda senátu řízení usnesením může přerušit, jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.*
30. Městský soud předně konstatuje, že jde o možnost přerušení řízení, nikoliv povinnost. V této věci má za to, že přerušení řízení, které by vedlo k jeho prodloužení, není vhodné. Ve věci zásahové žaloby a navíc ve věci dočasné ochrany je třeba rozhodnout s největším urychlením, aby byl vyřešen pobytový statut žalobce na území České republiky. Soud tedy tomuto návrhu žalovaného nevyhověl.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Soud shrnuje, že důvod nepřijatelnosti dle § 5 odst. 1 písm. d) zákona o dočasné ochraně je v rozporu se směrnicí o dočasné ochraně. Proto žalobě vyhověl a podle § 87 odst. 2 s. ř. s. rozsudkem určil, že zásah je nezákonný (výrok I) a žalovanému zakázal v porušování práv žalobce pokračovat (výrok II).
32. O nákladech řízení rozhodl soud (výrokem III) podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl s žalobou v celém rozsahu úspěšný, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje 85 Kč za poštovné spojené s žalobou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30.01.2025

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.